

Navet: «Hem sentit la necessitat de fer música en català»

Parlem amb Salva i Christian Rey (The Pinker Tones) sobre el seu nou projecte

Navet | Alex Llovet

Entre les diferents propostes que actuaran a la gala dels Premis Enderrock 2022, s'hi troba **Navet**, un nom fins ara desconegut. Darrere d'aquest nom hi ha el nou projecte dels germans Salva i Christian Rey i Àlex Llobet, el trio que els darrers vint anys havien conformat el grup d'indie-pop **The Pinker Tones**. Amb sonoritats renovades, el català com a vehicle d'expressió i amb una reconfiguració de rols, la banda barcelonina treballa en la presentació en viu a la gala dels Premis Enderrock 2022 i en el que serà el seu primer treball sota el nom de **Navet**. Parlem amb els germans Rey sobre aquest nou projecte.

Com va néixer Navet?

Christian Rey: L'espurna d'aquest nou projecte va ser la pandèmia i tot el que va comportar. En no poder fer concerts amb **The Pinker Tones**, ens vam desperdigar una mica. És a dir, cadascú de nosaltres tenia els seus projectes. El Salva estava amb els ukeleles, l'Àlex amb la fotografia, i jo estava fent una banda sonora. I malgrat que vam fer una cançó junts a distància, cadascú estava centrat en les seves històries. I en l'únic concert que vam fer el 2020, que va ser a València, els vaig agafar una mica per banda a tots dos i els vaig plantejar què havíem de fer: fer alguna cosa nova amb **The Pinker Tones**, un projecte nou... En definitiva, què era el que veritablement ens motivava en aquell moment. I va ser llavors quan ens vam sincerar tots amb el que volíem fer: l'Àlex, des de ja fa alguns anys, no tenia massa ganes de fer concerts.

Salva Rey: En els últims anys, cadascú de nosaltres ha anat descobrint què és el que li va

millor. I l'Àlex s'ha convertit en un lletrista extraordinari i s'ha anat centrant en això. Per la meua banda, a mi em costa relativament poc posar música a les seves lletres. Els veig la musicalitat de seguida. El Christian, en canvi, en aquests darrers anys s'ha dedicat a produir molt. No només música seva sinó també altres projectes com la d'una sèrie d'animació o una banda sonora. I ens hem tornat a ajuntar per ser una única força creativa.

Per tant, el rol de l'Àlex és el motiu pel qual heu creat Navet i no seguïu amb The Pinker Tones?

C.R: Durant un temps, ell hi va posar molta energia per crear tot aquest conjunt de lletres per a **Navet**. Malgrat que l'Àlex ha acabat venint força a l'estudi, ell volia desmarcar-se d'aquesta tasca i centrar-se en altres coses. Aquest rol que va prendre no encaixava amb la idea que nosaltres teníem de **The Pinker Tones**. I a més, quan vam començar a fer cançons, en vam escriure alguna en castellà -com a **The Pinker Tones**- i alguna en català. I el fet és que ens va agradar molt i vam pensar: per què no fem tot el disc en català? Vam sentir la necessitat de fer-ho, ja que no ho havíem fet mai un disc íntegrament en català.

En l'àmbit musical i estilístic, en què es diferencien Navet i The Pinker Tones?

C.R: Hi ha un canvi respecte a **The Pinker Tones**, amb un estil més tranquil i analògic. Això no vol dir que no haguéssim fet cançons d'aquest estil abans; si et repasses la discografia de **The Pinker Tones**, veuràs que també hem fet alguns temes amb més fusta de relaxar-nos. A més, el *background* musical dels **Pinker Tones** eren més aviat els seixanta i el de **Navet**, els setanta. Quan començàvem a plantejar el projecte, ens venien al cap referents dels setanta: **The Eagles** i les seves bateries seques, **David Bowie** o **Pink Floyd**. Evidentment, tot això està fet sota l'òptica del segle XXI i no podem negar tampoc d'on venim.

S.R: A nivell harmònic, un referent ha estat **Supertramp**. Volíem fugir del simplisme en la composició. Al final, en el pop i el folk és fàcil caure en fórmules ja inventades. En aquest sentit, hem anat a buscar una certa complexitat.

Es mantenen els sintetitzadors de The Pinker Tones?

C.R: Hem mantingut una part dels *sintes*, però tot sona molt analògic. Hem utilitzat orgues analògics, ecos de cinta i pedals *moog* per a dotar les cançons d'ambients i textures determinades. En aquest sentit, cadascú ha tirat cap al seu terreny. Jo he tirat més cap a l'àmbit dels sintetitzadors i en Salva cap al dels ukeleles.

S.R: Jo he posat moltes pistes d'ukeleles de 4 i 8 cordes. He fet algunes textures que normalment es farien amb guitarres acústiques. Hem trobat un joc molt interessant en la forma de combinar els instruments i les sonoritats.

Com ha estat el procés de creació del nou disc?

S.R: En el procés de compondre i gravar totes aquestes cançons ens han passat moltes coses. Hem disposat de molt temps lliure, a causa de la pandèmia, i també hem patit coses fotudes. Es va morir la nostra mare, i això, vulguis o no, ens ha marcat. En aquest projecte hem descobert una via d'escapament per a poder seguir amb la vida i fent el que sabem fer. Està fet amb molta honestat i sense cap mena de pretensions. Crec que **Navet** ajunta la il·lusió genuïna d'un adolescent de quinze anys amb els 25 anys de carrera que tenim a les espatlles.

Navet Foto: Alex Llovet

En què se centra temàticament aquest primer treball?

C.R: Quant a temàtiques, tractem coses que ens ha ensenyat la paternitat -tots tres som pares-, temes socials i sobretot, l'Àlex hi plasma unes reflexions i uns dubtes molt interessants.

S.R: Nosaltres som molt *dubtaires*. Amb els anys, les certeses es van perdent i es converteixen en dubtes. Això que les preguntes són més importants que les respostes és un mantra que sents sovint al llarg de la teva vida, però que quan et fas gran va guanyant més grau de veritat.

D'on ve el nom "Navet"?

C.R: **Navet** ve del nostre segon cognom, Nagel -d'on agafem la primera síl·laba-, i el primer de l'Àlex, 'Llobet'. Hi ha un factor important que és que Nagel era el cognom de la nostra mare. La seva figura va sobrevolar tot aquest procés de gravació de les cançons. Va tenir un càncer i va morir en sis mesos i nosaltres ho vam viure molt intensament.

S.R: Vam ser amb ella fins al final, administrant-li els pal·liatius. Tot això, és un conjunt d'experiències que carreguem a la nostra motxilleta i que, d'alguna manera, les hem d'utilitzar en positiu. El nom de **Navet**, a més també es relaciona amb la cursa *navette*. És aquella tortura del col·le que recorda al *Joc del Calamar* en què has d'anar corrent i arribant a la línia de meta abans que soni el xiulet. I aquesta idea entronca molt bé amb el fet que ens agraden les curses impossibles de guanyar. Ens van les causes perdudes i els grans reptes sempre ens han semblat molt atrevits. I creiem que **Navet** té ara aquest component.

Amb qui més heu comptat per a aquesta nova aventura?

S.R: Hem comptat amb en **Vidal Soler (Els Pets, Joana Serrat)**, que és un dels guitarristes més interessants de l'escena barcelonina. L'hem aconseguit enganyar i ha fet una feina bestial.

És la cirereta del pastís. Per altra banda, també vull destacar en Robert Gibiaqui (**Dorian**): fa deu anys que treballem amb ell i és una bèstia amb la bateria.

C.R: Les seves bateries han donat una gran volada als temes. Primer, nosaltres vam programar unes bateries amb *plug-ins* i, quan ell va entrar per gravar les pistes definitives, els temes van agafar una nova dimensió.

S.R: De fet, el bateria que tocarà habitualment amb nosaltres en directe ens l'ha recomanat el mateix Robert.

Tu, Christian, t'has encarregat de gran part de la producció. Heu comptat, però, amb algú més?

C.R: En el procés final de producció, hem comptat amb l'Àlex Ferrer (productor de **C. Tangana**). És un productor excel·lent i és amic des de fa molt de temps. Acabem de mesclar plegats el primer senzill i estem molt contents amb el resultat.

S.R: És un autèntic mestre del so. Té una gran capacitat per a treballar amb tots els ingredients que hi ha a **Navet**. Té el perfil ideal per a ser el nostre productor.

Quines novetats podeu avançar per als pròxims mesos?

S.R: Traurem dos senzills: un a finals de febrer, poc abans de la gala dels Premis Enderrock, i l'altre un mes més tard. L'àlbum, en principi, està previst que surti passat l'estiu. Pel que fa als concerts, no tenim cap pressa per començar a tocar. Si la nostra proposta agrada a la gala i algú ens truca, nosaltres encantats. Si no, ens esperarem fins a la sortida de l'àlbum.